

بررسی روند تغییرات بارش در زابل

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۶/۳۰

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۵/۱۵

دکتر امیر گندمکار* (استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد)
دکتر احمد خادم الحسینی (استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد)

چکیده

شکل‌گیری یک سکونتگاه بیش از هر چیز وابسته به وضعیت اقلیمی آن مکان است و اگر سکونتگاهی شکل گرفته است به این دلیل بوده که مردم توانسته‌اند خود و فعالیت‌هایشان را با وضعیت اقلیم آن مکان سازش دهند. بارش مهمترین پارامتر اقلیمی در تعیین نوع اقلیم یک منطقه است. به طور معمول برای بیان وضعیت بارش در یک منطقه از میانگین بلندمدت بارش‌های سالانه و ماهانه استفاده می‌شود. اگر بارش در یک منطقه کم باشد، ساکنین به نحوی خود را با این کمبود سازش داده‌اند. اما اگر تغییرپذیری بارش در یک منطقه زیاد باشد و به واقع پراکندگی وقوع بارش زیاد و غیرقابل پیش‌بینی باشد، آنگاه زندگی بشر به مخاطره می‌افتد. تغییر در میزان بارندگی در طول زمان از اهمیت زیادی برخوردار است اما آن چیزی که از تغییر در میزان بارش مهمتر است، تغییر در ضریب تغییرپذیری (پراکندگی زمانی) بارش است.

بررسی آمار بارندگی ایستگاه زابل نشان می‌دهد که طی چهل سال اخیر میانگین بارش سالانه در زابل حدود ۶۱ میلیمتر بوده است، کمترین بارش سالانه مربوط به سال ۲۰۰۱ میلادی با مجموع ۷/۲ میلیمتر و بیشترین مقدار آن مربوط به سال ۲۰۰۵ با مجموع ۱۲۹/۵ میلیمتر بوده است. در طول این دوره مقدار بارش دارای نوسان بوده و روند صعودی یا نزولی مشخصی نداشته است، اما ضریب تغییرپذیری بارش طی سال‌های اخیر نسبت به دهه‌های قبل افزایش یافته است و ادامه این روند می‌تواند مشکلات فراوانی را برای ساکنین این منطقه ایجاد نماید.

واژه های کلیدی

تغییرات بارش، ضریب تغییرپذیری، ENSO، NAO

* نویسنده رابط: aagandomkar@yahoo.com

مقدمه

تغییر در میزان و رژیم بارندگی از جمله مظاهر قابل توجه تغییرات اقلیمی است. کاهش یا افزایش میزان بارندگی بر بسیاری دیگر از پدیده‌های اقلیمی و محیطی مانند رواناب، سیلاب، دمای هوا، رطوبت هوا و همچنین بر بسیاری از فعالیت‌های بشر مانند کشاورزی، نوع مسکن و ... اثر دارد. همچنین در رژیم بارندگی مانند تبدیل بارش‌های مایع به جامد و یا تمرکز بارش در چند ماه خاص می‌تواند فرصت‌ها و تهدیدهای زیادی را موجب شود.

در این پژوهش سعی بر این است تا تغییرات بارش ایستگاه زابل طی دوره زمانی ۱۹۶۳ - ۲۰۰۵ مشخص شود و همچنین بررسی شود که روند بارش در این دوره چگونه بوده است و وضعیت بارش در طول این دوره زمانی چه تغییری کرده است و ثبات بارش چگونه بوده است. همچنین مشخص گردد که آیا بارش در این ایستگاه دارای روند مشخصی است یا نه و به واقع آینده ی بارش در این منطقه چگونه خواهد بود.

پیشینه ی پژوهش

سعیدآبادی و همکاران (۱۳۸۴) در پژوهشی با عنوان رابطه دما و بارندگی و پیش بینی وضعیت اقلیم آینده در منطقه ی تبریز با استفاده از مدل‌های آماری و دینامیکی به پیش‌بینی وقوع ترسالی و خشک‌سالی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که برای پیش‌بینی میزان بارندگی می‌توان از تغییرات دما در آینده استفاده کرد.

رضیئی و همکاران (۱۳۸۴) در پژوهشی با عنوان بررسی روند بارندگی سالانه در مناطق خشک و نیمه خشک مرکزی و شرق ایران روند تغییرات بارندگی در ۷۹ ایستگاه این منطقه طی ۳۶ را با استفاده از آزمون‌های ناپارامتری مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که در این منطقه اثری از تغییر اقلیم در این دوره وجود ندارد هرچند که در برخی ایستگاه‌ها با کاهش بارندگی و در برخی دیگر با افزایش روبه‌رو بوده‌ایم اما میزان بارش در بیشتر ایستگاه‌ها تغییر خاصی را نشان نمی‌دهد.

بنی‌واهب و علیجانی (۱۳۸۴) در پژوهشی به بررسی خشک‌سالی و ترسالی و پیش‌بینی تغییر اقلیم در منطقه بیرجند پرداختند و با استفاده از آمار ماهانه بارش و دمای بیرجند در دوره آماری ۱۹۵۵-۲۰۰۰ و کاربرد روش‌های آماری چندمتغیره وضعیت تغییرات بارش و دما در ایستگاه بیرجند را آشکار نمودند.

عبدالهی و همکاران (۱۳۸۵) در پژوهشی اثر تغییرات رطوبت و بارندگی را بر پوشش گیاهی و مراتع در منطقه اردکان یزد را مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که در سال‌های اخیر کاهش میزان بارندگی و در نتیجه کاهش آب‌های زیرزمینی موجب کاهش تراکم پوشش گیاهی در این منطقه شده است.

عساکره (۱۳۸۶) در پژوهشی با عنوان تغییرات زمانی مکانی بارش ایران با استفاده از آمار بارش ۱۵۲ ایستگاه سینوپتیک و ۱۷۰ ایستگاه کليماتولوژی طی سال‌های ۱۹۶۱ تا ۲۰۰۳ و کاربرد تکنیک‌های ترسیمی، تغییرات زمانی مکانی بارش در ایران را مورد بررسی قرار داده است.

Germer (۲۰۰۸) در پژوهشی به بررسی تغییرات ماهانه بارش، سیل، خشک‌سالی و رواناب در حوضه رودخانه یانگ تسه چین پرداخت. وی آمار روزانه ۱۳۷ ایستگاه را از سال ۱۹۶۰ تا ۲۰۰۴ مورد بررسی قرار داد و به این نتیجه رسید که در این دوره زمانی در بخش‌های بالایی حوضه میزان رواناب رو به افزایش بوده است و در بخش‌های میانی حوضه تعداد پدیده‌های خشک‌سالی روند افزایشی داشته است.

Dao (۲۰۰۴) در پژوهشی به بررسی تغییرات روزانه بارش در نواحی نیمه‌خشک شمال چین پرداخت. دوره ی زمانی مورد مطالعه از سال ۱۹۵۶ تا ۲۰۰۰ میلادی بوده است و به این نتیجه رسیده‌اند که تعداد روزهای بارانی در این منطقه رو به کاهش است و به طور متوسط در این دوره تعداد روزهای بارانی در مناطق نیمه‌خشک شمال چین ۸ روز کاهش یافته است.

داده‌ها و روش‌شناسی

برای بررسی تغییرات بارندگی در ایستگاه زابل از آمار ماهانه ایستگاه سینوپتیک زابل طی دوره زمانی ۱۹۶۳ - ۲۰۰۵ استفاده شده است.

به منظور آشکارسازی روند تغییرات بارش در این ایستگاه از روش‌های آماری توصیفی و استنباطی و به ویژه روش‌های آماری چندمتغیره استفاده شده است. انجام رگرسیون خطی و تعیین روند تغییرات بارش با استفاده از سری زمانی بارش، بررسی شاخص‌های میانگین، انحراف معیار و ضریب تغییرپذیری و ترسیم نمودارهای اقلیمی مختلف در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است.

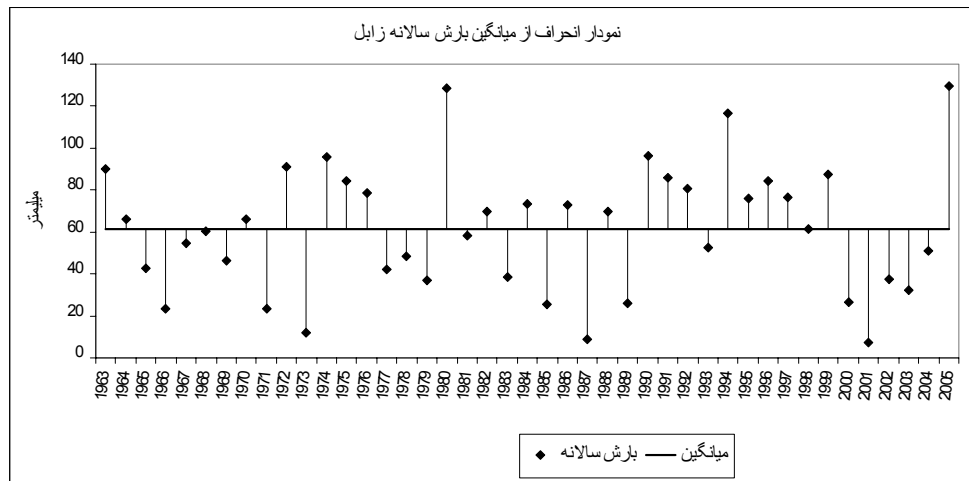
بحث

ایستگاه زابل در استان سیستان و بلوچستان و در شرق ایران در طول جغرافیایی ۶۱ درجه و ۲۹ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۲ دقیقه شمالی واقع شده است. ارتفاع این ایستگاه ۴۸۹ متر بالاتر از سطح آبهای آزاد جهان است.

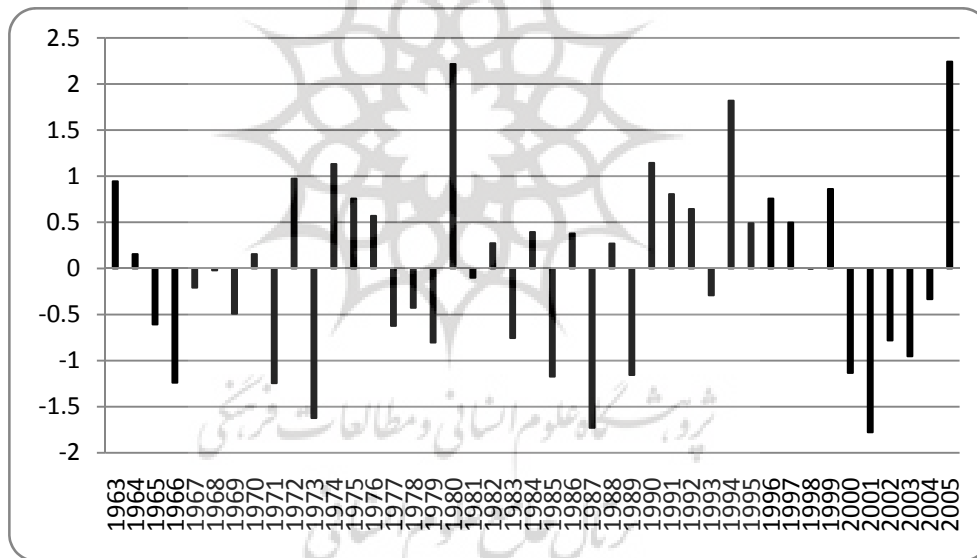
بررسی آمار بلند مدت بارش ماهانه و سالانه این ایستگاه طی سال های ۱۹۶۳ تا ۲۰۰۵ میلادی نشان می دهد که متوسط بارش سالانه در این ایستگاه حدود ۶۱/۳ میلیمتر است. در بین ماه های سال ماه های مارس، ژانویه و فوریه به ترتیب با حدود ۱۵/۶ میلیمتر و ۱۴/۴ میلیمتر و ۱۳/۹ میلیمتر بالاترین میانگین های ماهانه را به خود اختصاص داده اند و ماه های ژوئن، جولای، آگوست و سپتامبر بدون بارش، پایین ترین متوسط بارش ماهانه در این دوره زمانی را دارد. به طور کلی در این ایستگاه بیشتر بارش ها در فصل زمستان رخ می دهد و فصل تابستان دارای کمترین بارش است.

بررسی روند سالانه بارش در ایستگاه زابل نشان می دهد که بالاترین بارش سالانه با مقدار ۱۲۹/۵ میلیمتر مربوط به سال ۲۰۰۵ میلادی است و پس از آن سال ۱۹۸۰ با ۱۲۸/۷ میلیمتر قرار دارد. کمترین بارش سالانه رخ داده در این ایستگاه هم مربوط به سال های ۲۰۰۱ با ۷/۲ میلیمتر و ۱۹۸۷ با ۸/۷ میلیمتر است. (شکل شماره ۱)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

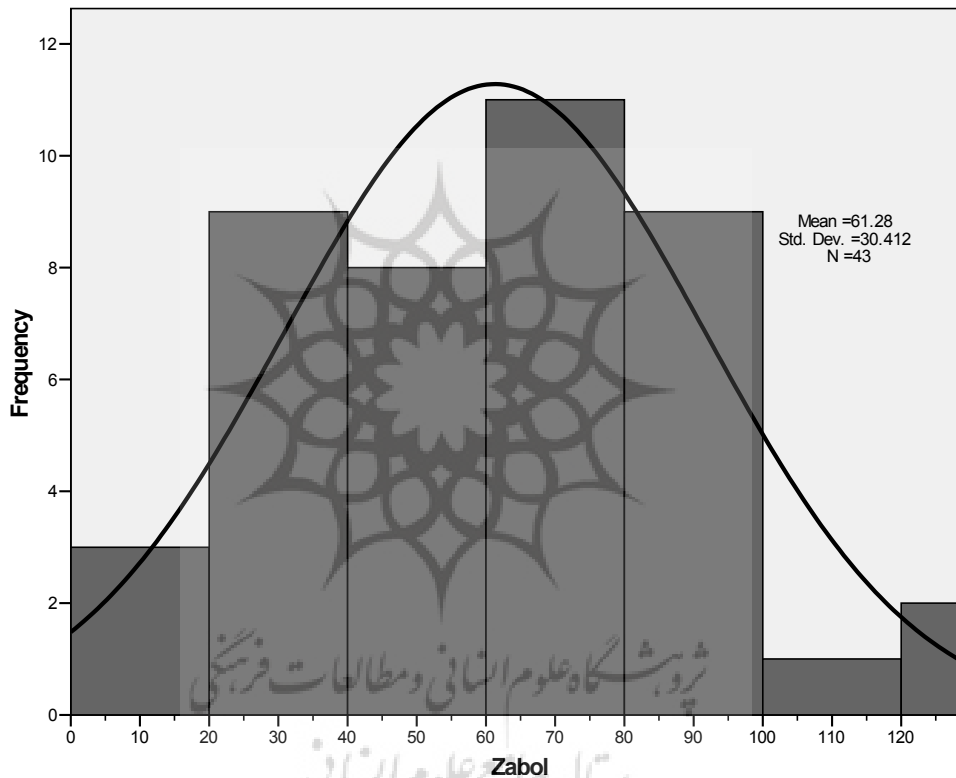

شکل شماره ۱: نمودار انحراف از میانگین بارش سالانه ایستگاه زابل (ترسیم: گندمکار، خادم‌الحسینی)

شکل شماره ۲: نمودار توزیع شاخص SPI بارش سالانه ایستگاه زابل (ترسیم: گندمکار، خادم‌الحسینی)

به منظور تعیین خشک‌سالی‌ها و ترسالی‌ها و سال‌های نرمال از شاخص SPI استفاده شده است و بر این اساس سال‌هایی که میزان بارش در محدوده ۱ تا ۱- انحراف معیار قرار داشته است، سال‌های نرمال بوده و سال‌های با بارش بیش از ۱ انحراف معیار، ترسالی و سال‌های با بارش کمتر از ۱- انحراف معیار، سال‌های خشک‌سالی بوده است. بررسی شاخص SPI بارش سالانه هم نشان می‌دهد که در این مدت ۵ سال ترسالی قابل توجه رخ داده است و مدت ۸ سال هم خشک‌سالی قابل توجه اتفاق افتاده و مدت ۳۰ سال بارش از حالت نزدیک به نرمال برخوردار بوده است. (شماره ۲)

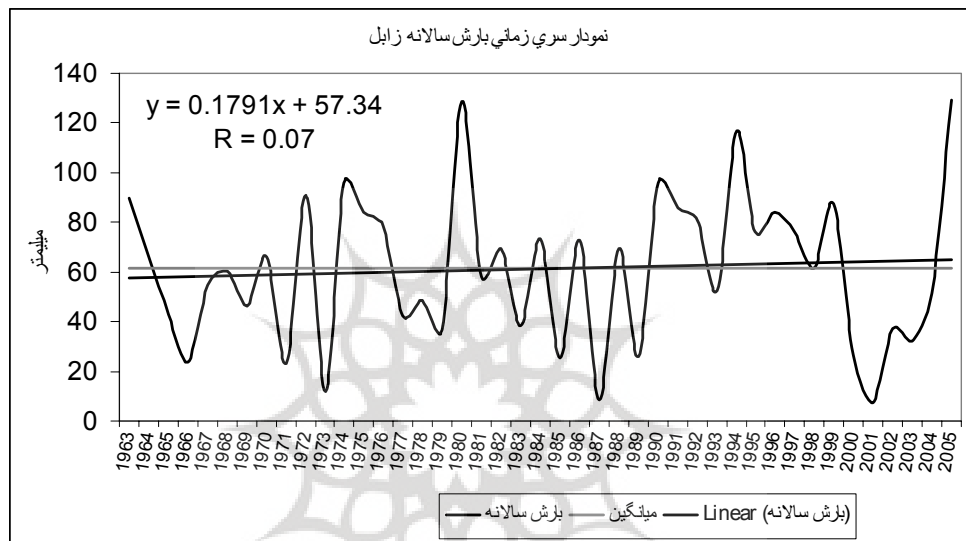

شکل شماره ۳: نمودار توزیع بارش سالانه ایستگاه زابل (ترسیم: گندمکار، خادم‌الحسینی)

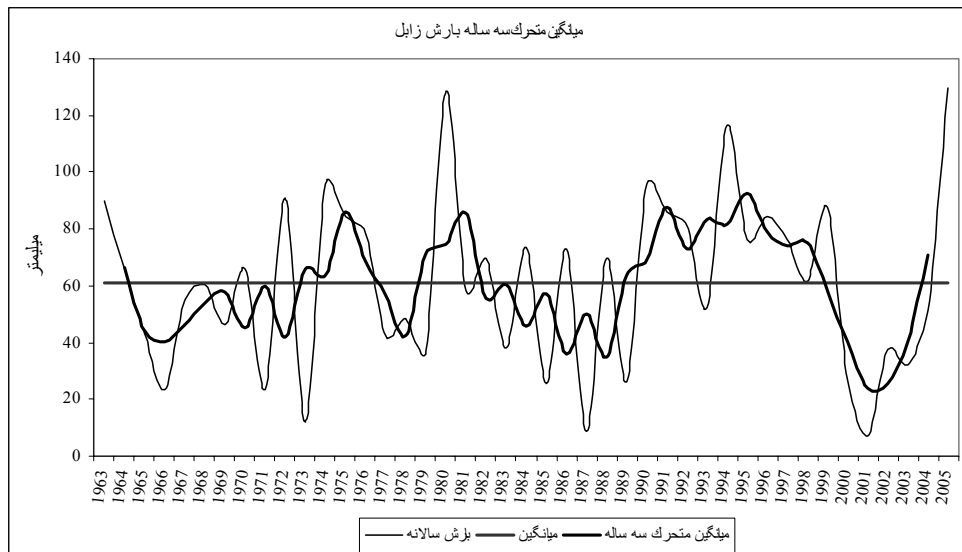
بررسی توزیع بارش سالانه در زابل هم نشان می‌دهد که توزیع بارش در این ایستگاه دارای چولگی مثبت (چوله به راست) است و این به این معنی است که تعداد سال‌هایی که مقدار بارش از

میانگین کمتر است (خشک‌سالی‌ها) از تعداد سال‌هایی که مقدار بارش از میانگین بیشتر است (ترسالی‌ها) بیشتر است اما شدت ترسالی‌ها از شدت خشک‌سالی‌ها بیشتر است. (شکل شماره ۳)

بررسی سری زمانی بارش سالانه در این مدت روند خاصی را در میزان بارش سالانه را نشان نمی‌دهد. شکل شماره ۴ نشان می‌دهد که در این دوره میانگین بارش کمی رو به افزایش بوده است اما بررسی ضریب همبستگی نشان می‌دهد که این روند افزایشی بارش معنی‌دار نیست. البته ضریب همبستگی هم با روش پیرسون و هم کندال بررسی شد که معنی‌دار نبود. (شکل شماره ۴)

شکل شماره ۴: نمودار سری زمانی بارش سالانه ایستگاه زابل (ترسیم: گندمکار، خادم‌الحسینی)

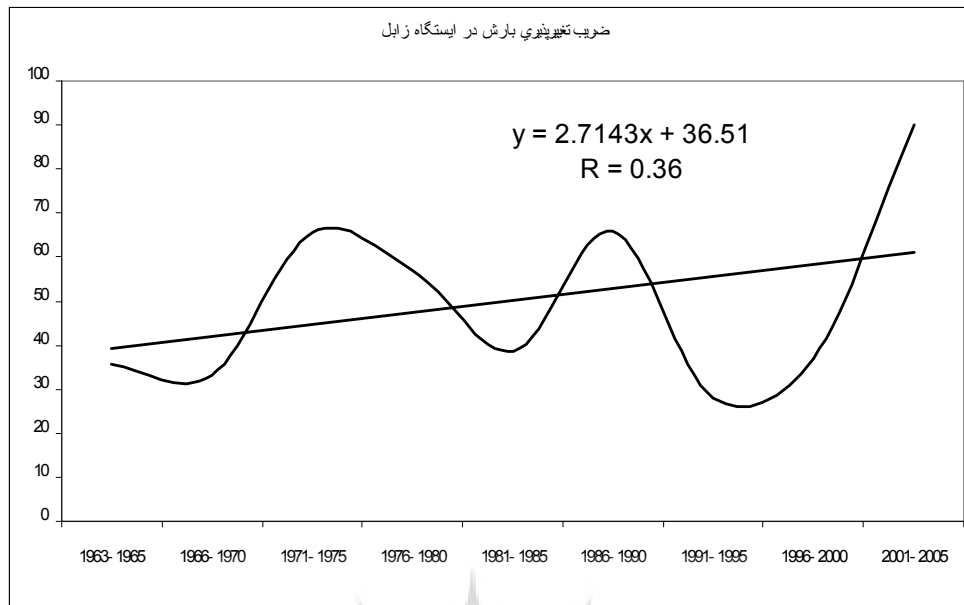

شکل شماره ۵: نمودار میانگین متحرک ۵ ساله بارش ایستگاه زابل (ترسیم: گندمکار، خادم‌الحسینی)

بررسی میانگین متحرک ۵ ساله بارش در این ایستگاه (شکل شماره ۵) هم نشان می‌دهد که در این ایستگاه سه دوره زمانی خشک‌سالی و یک دوره زمانی ترسالی طولانی مدت و بادوام رخ داده است. مهمترین دوره‌های خشک‌سالی در این ایستگاه بین سال‌های ۱۹۶۴ تا ۱۹۷۳ و ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۹ و ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۴ بوده است که دوره اول بیشترین دوام و دوره سوم بیشترین شدت را داشته است. مهمترین دوره ترسالی در این ایستگاه هم مربوط به ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۹ بوده است که این دوره ترسالی ۹ سال دوام داشته است ولی شدت آن زیاد نبوده است. (شکل شماره ۵)

به طور کلی بررسی روند تغییرات سالانه بارش در ایستگاه زابل (شکل‌های شماره ۴ و ۵) بیانگر این مطلب است که میزان بارش در این ایستگاه طی دوره زمانی ۱۹۶۳ تا ۲۰۰۵ تغییر قابل توجهی نداشته است.

اما بررسی تغییرپذیری بارش در این ایستگاه بیانگر این امر است که در سال‌های اخیر دامنه نوسانات بارش در این ایستگاه افزایش یافته است و انحراف معیار بارش هم نسبت به سال‌های قبل روبه افزایش بوده است. برای آشکارسازی این موضوع، تغییرات ضریب تغییرپذیری (CV) بارش در ایستگاه زابل محاسبه شد و نمودار آن ترسیم گردید. (شکل شماره ۶)

شکل شماره ۶: نمودار ضریب تغییرپذیری بارش سالانه ایستگاه زابل (ترسیم: گندمکار، خادم‌الحسینی)

همانگونه که در این نمودار مشخص است طی سال‌های اخیر میزان ضریب تغییرپذیری بارش در این ایستگاه دارای روند افزایشی بوده است و بررسی ضریب همبستگی هم نشان می‌دهد که این تغییر، با احتمال خطای ۱۰٪ معنی‌دار بوده است و به واقع طی سال‌های اخیر ثبات بارش در ایستگاه زابل کاهش یافته است و شدت خشک‌سالی‌ها و ترسالی‌ها افزایش یافته است. ادامه این روند وضعیت آب و هوایی با ثبات کمتری را برای آینده این منطقه نشان می‌دهد و در نتیجه وضعیت پوشش گیاهی و دیگر پدیده‌های متأثر از اقلیم در این منطقه هم ثبات کمتری خواهند یافت.

بررسی رابطه بارش ایستگاه زابل با پیوندهای از راه دور (همانند ENSO و NAO) نشان می‌دهد که فقط یک رابطه معنی‌دار بین میزان بارش سالانه در زابل و فاز مثبت NAO وجود دارد. به این ترتیب که در زمان‌های وقوع فاز مثبت NAO با افزایش شاخص نائو، میزان بارش در زابل هم افزایش می‌یابد.

نتیجه گیری

شاخص SPI بارش سالانه ایستگاه زابل نشان می‌دهد که طی ۴۳ سال گذشته در این ایستگاه ۵ سال ترسالی قابل توجه و ۸ سال خشک‌سالی قابل توجه رخ داده است. بررسی تغییرات بارش سالانه در زابل نشان می‌دهد که طی سال‌های اخیر میزان بارش در ایستگاه زابل کمی افزایش یافته است که البته این افزایش معنی‌دار نبوده است. اما بررسی ضریب تغییرپذیری بارش نشان می‌دهد که در همین دوره ثبات بارش در این ایستگاه کاهش معنی‌داری یافته است و شدت ترسالی‌ها و خشک‌سالی‌ها افزایش یافته است. وقوع بارش‌های دور از میانگین و به واقع نوسان زیاد بارش‌ها از ویژگی‌های مناطق خشک است و اگر این روند افزایشی ضریب تغییرپذیری بارش در زابل ادامه یابد، نشانگر آن است که منطقه در حال یک تغییر اقلیم جزئی است و شدت خشکی‌ها و ترسالی‌ها در این منطقه رو به افزایش است که این امر باید در برنامه‌ریزی‌های آینده مورد توجه قرار گیرد و فرصت‌ها و محدودیت‌های حاصل از این پدیده شناخته شده و مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

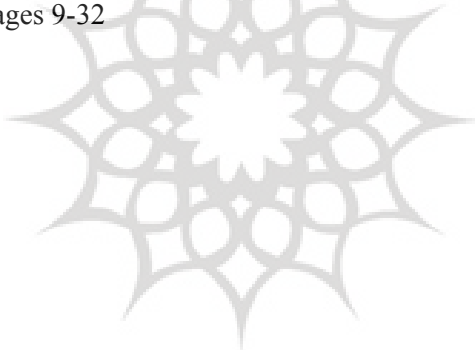

منابع و ماخذ

- ۱- بخشی، جمال و نادر بیرویدیان (۱۳۸۶)، بررسی تغییر اقلیم اراک در طی ۴۶ سال گذشته، فصلنامه جنگل و مرتع، شماره ۷۵
- ۲- بنی‌واهب، علیرضا و بهلول علیجانی (۱۳۸۴)، بررسی خشک‌سالی، ترسالی و پیش‌بینی تغییرات اقلیم منطقه بیرجند، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۲
- ۳- جهانبخش، سعید و سیما ترابی (۱۳۸۳)، بررسی و پیش‌بینی تغییرات دما و بارش در ایران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۷۴
- ۴- حسینی، مهرداد (۱۳۸۶)، مطالعه خشک‌سالی‌های استان همدان و پیش‌بینی بارش سال زراعی به روش آماری، فصلنامه آب و محیط زیست، شماره ۶۶
- ۵- رحیم‌زاده، فاطمه و همکاران (۱۳۸۴)، بررسی تغییرپذیری اقلیمی در ایران با بهره‌گیری از مدل‌های آماری، فصلنامه تحقیقات منابع آب ایران، شماره ۲
- ۶- رضیئی، طیب و همکاران (۱۳۸۴)، بررسی روند بارندگی سالانه در مناطق خشک و نیمه‌خشک مرکزی و شرق ایران، فصلنامه آب و فاضلاب اصفهان، شماره ۵۴
- ۷- سعیدآبادی، رشید و همکاران (۱۳۸۴)، رابطه دما و بارندگی و پیش‌بینی وضعیت اقلیم آینده در منطقه تبریز، فصلنامه دانش کشاورزی، شماره ۵۹
- ۸- عبدالمهی، جلال و همکاران (۱۳۸۵)، بررسی آثار تغییرات بارندگی بر پوشش تراکم و تولید گونه اشنان در منطقه چاه افضل اردکان یزد، فصلنامه تحقیقات مرتع و بیابان ایران، شماره ۲۳.
- ۹- عبدی، پرویز (۱۳۸۴)، بررسی تغییرات اقلیمی در حوضه آبخیز قزل اوزن در محدوده استان زنجان و تأثیر آن بر منابع آب منطقه، فصلنامه سپهر، شماره ۵۳.
- ۱۰- عساکره، حسین (۱۳۸۶)، تغییرات زمانی مکانی بارش ایران زمین طی دهه‌های اخیر، فصلنامه جغرافیا و توسعه، شماره ۱۰.
- ۱۱- علیجانی، بهلول (۱۳۸۲)، اقلیم‌شناسی سینوپتیک، انتشارات سمت.
- ۱۲- _____ (۱۳۷۲)، آب و هوای ایران، انتشارات پیام نور.
- ۱۳- قربانی، محمدحسین و افشین سلطانی (۱۳۸۱)، بررسی تغییر اقلیم گرگان طی چهل سال گذشته، فصلنامه علوم کشاورزی و منابع طبیعی، شماره ۳۶.
- ۱۴- کاویانی، محمدرضا و بهلول علیجانی (۱۳۸۲)، مبانی آب و هواشناسی، انتشارات سمت.
- ۱۵- محمدی، حسین و فرحناز تقوی (۱۳۸۴)، روند شاخص‌های حدی دما و بارش در تهران،

فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۳.

16. Buda, SU (2008), Spatial and temporal variation of extreme precipitation over the Yangtze River Basin, *Quaternary International*, Volume 186, Issue 1, 1 August 2008, Pages 22-31
17. Chaplot, V (2007), Water and soil resources response to rising levels of atmospheric CO₂ concentration and to changes in precipitation and air temperature, *Journal of Hydrology*, Volume 337, Issues 1-2, 15 April 2007, Pages 159-171
18. Dao-Yi, Gong (2004), Daily precipitation changes in the semi-arid region over northern China, *Journal of Arid Environments*, Volume 59, Issue 4, December 2004, Pages 771-784
19. Gerald, Scholz (2008), Soil erosion from sugar beet in Central Europe in response to climate change induced seasonal precipitation variations, *CATENA*, Volume 72, Issue 1, 1 January 2008, Pages 91-105
20. Germer, Marco (2008), Seasonal precipitation changes in the wet season and their influence on flood/drought hazards in the Yangtze River Basin, China, *Quaternary International*, Volume 186, Issue 1, 1 August 2008, Pages 12-21
21. Svante, Björck (2006), A Holocene lacustrine record in the central North Atlantic: proxies for volcanic activity, short-term NAO mode variability, and long-term precipitation changes, *Quaternary Science Reviews*, Volume 25, Issues 1-2, January 2006, Pages 9-32

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پښتونستان ښار علمي او مطالعاتي مرکز
پرتال جامع علوم انساني